

DOUA LOTURI

De Ion Luca Caragiale

Nuvela incepe cu intriga, momentul cautari febrile a biletelor de loterie, de catre Lefter Popescu si satia acestuia, doamna Popescu, deoarece barbatul le ratacise si timp de trei zile sotii Popescu rasturnasera casa pentru a le cauta.

In continuare naratorul povesteste imprejurarile in care au fost cumparate biletele de loterie din banii imprumutati, din superstitie, de la amicul sau domnul capitan Pandele, intr-o seara in berarie.

Dupa ce rascolise toata casa timp de trei zile, domnul Lefter obosit atipeste putin dupa care se scoala brusc aducandu-si aminte ca biletele erau in jacheta cea cenusie. Doamna Popescu albeste stiind ca jacheta o daduse unei tiganci in schimbul unor farfuri. Domnul Popescu nervos sparge toate farfuriile, dupa care cu un ton sever dar calm, cerceteaza cine e tiganca si afla ca o cheama Tâca.

Peste o ora domnul Popescu impreuna cu doi sergenti ajung in mahalaua Farfurigiilor, in cautarea tiganci. La inceput acestea nu o gasesc acasa, dar insfirsit cand aceasta apar pe tiganca cerindu-i biletele. Cand dl. Lefter vede jacheta cauta biletele si ne gasindu-le îi trage “o palma, s-o nauceasca”, apoi cu ajutorul sergentilor o duc la sectie.

Spre seara domnul Popescu afla ca daca nu se prezinta pana in sase luni, castigul ramane in fondul loteriei si ca si cand nu era de ajuns este prins si de catre seful sau in berarie, acesta invoiindu-l ca el este bonlav. Ca si cand ghinionul se tine de el, dl. Popescu cand ajunge la sectie desi îi oferise comisariului un procent mai mare decat prima intelegere, acesta eliberase tigancile.

Disperat se duce in cocioaba tigancilor, hotarit sa le convinga sa-i dea biletele, dar in loc de bilete se trezeste cu “o strachina cu prune sleite” in fata. Ajuns acasa in zori, acesta afla de la sotie ca seful lui il asteapta la servici in acea dimineata. Ajuns la servici, seful sau tipa la el si ii cere un dosar. Se duce sa aduca dosarul si da peste biletele de loterie. Calm pune biletele in san si scrie o demisie laconica in care strecoara si o ironie subtila.

Ajuns la banca da biletele la verificat si ghinionul care l-a urmarit totdeauna face ca numerele castigaroare sa fie exact invers: biletul de la Universitatea Constanta avea numarul castigator de la Bucuresti-Astronomie si “vice-versa”. Domnul Popescu face o criza de isterie, alunecand in isterie.